LÃ•SKU SI NEKOUPÃ•Å ANI NEVYNUTÃ•Å ...

NedÄ›le, 19 Å™Ã-jen 2014

Dobrý den paní Danielo, prosím vás o radu ohlednÄ› mojí situace. Je mi 48 let a moji manÅ¾elce 43 let, jsme spolu 20 let, máme 3 dÄ›ti. ManÅ¾elka se v létÄ› zamilovala do svého spolupracovníka, na coÅ¾ jsem pÅ™išel témÄ›Å™ okamÅ¾i jsme to Å™ešili a Å™ešili aÅ¾ do nedávna. Ona minulý týden opustila rodinu a nastÄ›hovala se k nÄ›mu.

Ona si prý nemÅ¯Å¾e pomoct, ví, Å¾e je to její vina, kdyÅ¾ se jí ptám, tak mi Å™íká ty za nic nemÅ¯Å¾eš, nemá vytknout, ve všech smÄ›rech jsem s tebou spokojena, ale zamilovala jsem se do nÄ›koho jiného a to tak, Å¾e to nepochopíš. DÄ›ti miluje, pÅ™esto si je vÄ›doma, Å¾e budou Å¾ít se mnou pohromadÄ› a ona se tedy vzdává všeho, co jsme spoleÄ•nÄ› vybudovali. Ten muÅ¾, ke kterému se nastÄ›hovala, je dokonce o pÄ›t let mladší ne ona, je rozvedený a má také dÄ›ti, dvÄ›. Ale ona je rozhodnutá, Å¾e prý kaÅ¾dý má právo na Å¾ivot a Å¾e dÄ›ti uÅ¾ jsou dos (tedy ten nejmladší ne), a Å¾e ji uÅ¾ tak nepotÅ™ebují. Nikdy jsme Å¾ádné vÄ›tší hádky nemÄ›li, celá ta lé všechno v poÅ™ádku, vybudovali jsme si hezké bydlení a mÄ›li jsme hezký Å¾ivot a ona to všechno teÄ• zahod Neumím si vÅ¯bec pÅ™edstavit, jak to bude dál. Jen Å¾e si vezme nÄ›jaké svoje vÄ›ci a všechno ostatní prý mi nechá. DÄ›ti jsou z toho také pryÄ•, i kdyÅ¾ jim Å™ekla, Å¾e se ve vztahu s nimi nic nemÄ›ní. TeÄ• vÅ¯bec nevím, jak na to mám reag co mám dÄ›lat...

KAREL O D P O V Äš ÄŽ :

Milý Karle,

vÅ¾dycky je mi moc líto toho opouštÄ›ného... Vím, Å¾e se cítíš, jako kdyby ti nÄ›kdo amputoval kus z tÄ›la, dvacet let je Ä•lovÄ›k s partnerem uÅ¾ témÄ›Å™ srostlý... JenÅ¾e - dÄ›jou se vÄ›ci, které nikdo neovlivníme, nemÅ¯Å¾eme ni oÄ•ekávat a pÅ™ipravit se na nÄ›. NevÄ›ra Ä•i dokonce odchod jednoho z partnerÅ¯ - na to nás nikdo pÅ™ipravit nemÅ¯Å¾e, j jako zákeÅ™ná choroba. BohuÅ¾el, nÄ›kdy na ni není Å¾ádný lék. Bylo by zbyteÄ•né, aby sis teÄ• dával nÄ›jaké viny, aby snaÅ¾il pÅ™esvÄ›dÄ•ovat a uprošovat - to by mÄ›lo kontraproduktivní úÄ•inek. To jste podle všeho uÅ¾ dÄ›lal léto. A výsledek je jednoznaÄ•ný. Jediné, co mÅ¯Å¾eš udÄ›lat, je pÅ™estat vyÄ•ítat, pÅ™ípadnÄ› trucovat, snaÅ¾ se n chovat témÄ›Å™ bez emocí. RozhodnÄ› se nijak neponiÅ¾uj. Je to pro tebe velmi zlé, chápu, ale uvÄ›dom si, Å¾e pokud o tak zamilovaná, Å¾e opravdu boÅ™í hrady, zámky, Å¾e opouští rodinu, tak to musí být opravdu velké omámení. A je docela dost dobÅ™e moÅ¾né, Å¾e aÅ¾ ten nejvÄ›tší uragán opadne, Å¾e ji to pÅ™imÄ›je zase rozumnÄ› myslet. A p bude vhodné uvaÅ¾ovat o tom, zda odpustit a "otevÅ™ít dveÅ™e nezdárné Å¾enÄ›". KaÅ¾dopádnÄ› - znovu ti opakuji - s neztratit hrdost; víš, my Å¾eny nemáme zrovna v lásce muÅ¾e, kteÅ™í jsou jak hadr na podlahu... Bude to urÄ•itÄ› nesmírnÄ› tÄ›Å¾ké, ale máš doma velkou oporu, své tÅ™i dÄ›ti. VÄ›nuj se jim, snaÅ¾ se, aby doma šlo všechno dobÅ™e. Zapoj dÄ›ti do chodu domácnosti. A ještÄ› jedno - nesvÄ›Å™uj se pokud moÅ¾no po pÅ™íbuzenstvu, tím bys nikomu neprospÄ›l. PÅ™eci nestojíš o to, aby tÄ› všichni jen litovali, pÅ™ípadnÄ› ti to p aby se váš problém protÅ™ásal u kafe... Pokud uÅ¾ o tom nÄ›kdo ví, tak jen Å™ekni, Å¾e je to vaše záleÅ¾ito Å¾e vy si to vyÅ™ešíte. CoÅ¾ je velká pravda, jsi pÅ™eci uÅ¾ dospÄ›lý kluk :-))) KlidnÄ› zas napiš, tÅ™eb e-mail, jak to pokraÄ•uje, ok? d@niela